

РЕШЕНИЕ

№ 333

гр. Враца, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вероника Ант. Бозова

при участието на секретаря Румяна Огн. Маркова
като разгледа докладваното от Вероника Ант. Бозова Административно наказателно дело № 20221420200391 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. Д. К., гр. Враца, против Наказателно постановление №22-1795-000052/30.03.2022 г. на началник група в ОДМВР Враца, РУ Враца, с което на основание чл.178Д ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, за нарушения по чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лв. и глоба в размер на 10.00 лв.

В жалбата се твърди, че НП е неправилно, тъй като не са извършени описаните в него нарушения, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения. При това се прави искане за неговата отмяна

В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. **** – ВрАК, която поддържа жалбата и доразвивайки изложените в нея съображения, прави искане за отмяна на НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Врачански районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА

СТРАНА следното:

На 12.02.2022 г., след 01:00 часа, св. Г. А. – старши полицаи при РУ Враца, установил, че пред бл.68, вх.А в ж.к. Сениче в гр. Враца, е паркиран л.а. **** с рег. №****. Приел, че същият е паркирал на място, обособено за хора с трайни увреждания и тъй като не констатирал стикер за инвалидно място, поставен на видимо място в автомобила, състави фиш №744469. Тъй като на проверката не присъствал водача на автомобила, за фиша било поставено уведомление върху автомобила.

Въз основа на подадено възражение от страна на собственика на автомобила, съобразно предвидената в закона процедура, за вписаното във фиша нарушение, на 10.03.2022 г. св. Г. А. състави АУАН, в който посочил, че като е паркирал на място, определено за хора с трайни увреждания, жалбоподателят е извършил нарушение по чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП, а като не представя КТ към СУМПС, извършва нарушение по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт, при идентично словесно описание на извършеното и посочване като нарушени разпоредбите на чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на 12.02.2022 г. е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.178Д ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лв. и глоба в размер на 10.00 лв.

От изисканата в хода на производството справка от Община Враца се установява, че няма данни на посоченото място да е обособено място за паркиране на ППС, обслужващи хора с увреждания и да е поставян пътен знак Д21.

Изложената фактическа обстановка се установява от разпитания по делото свидетел Г. А., както и от събрани по делото материали. От доказателствения материал безспорно се установява датата на извършване на проверката, това, че жалбоподателят не е присъствал на същата, това, че мястото на което е бил паркиран автомобила няма данни да е обособено място за паркиране на ППС, обслужващи хора с увреждания и да има поставяне на пътен знак Д21, както и обстоятелствата около съставянето на АУАН. Съдът кредитира доказателствената съвкупност като последователна и допълваща се.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбата е депозирана от легитимна страна, в предвидения от законодателя преклузивен срок и срещу наказателно постановление от категорията на обжалваемите, поради което се явява **процесуално допустима**.

Разглеждайки я по същество, съдът намира следното:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен изцяло съгласно изискванията на чл.42 ЗАНН. Наказателното постановление е изготвено съгласно изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН и в него не се установяват пороци от външна страна, като описаното в него нарушение кореспондира изцяло с посоченото в АУАН. И АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в тях достатъчно подробно са описани обстоятелствата, при които е възприето, че е извършено нарушението. Описанието, така както е направено по никакъв начин не накърнява правото на нарушителя да разбере срещу какво именно нарушение да организира защитата си. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН.

Изследвайки материално-правната законосъобразност на атакуваното НП съдът приема, че от установеното по делото от фактическа страна еднозначно и безпротиворечиво се установява, че на 12.02.2022 г., след 01:00 часа, пред бл.68, вх.А в ж.к. Сениче в гр. Враца, е бил паркиран л.а. **** с рег. №****. Установява се също, че на жалбоподателят е бил съставен фиш №744469 за това, че е паркирал на място, определено за хора с трайни увреждания, а по късно му е съставен АУАН. Но в хода на производството се установи още, че няма данни на мястото, на което е бил паркиран автомобила да има обособяване на място за паркиране на ППС, обслужващи хора с увреждания и поставяне на пътен знак Д21. При това съдът приема, че не се доказва да е извършено описаното в АУАН и НП нарушение по чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП.

Отделно от това се установи, че към момента на проверката и съставянето на фиша, станал повод за издаването на НП, жалбоподателят не е присъствал и не е бил проверяван от служителите на ОДМВР Враца. Въпреки това, в АУАН е отразено, че на датата 12.02.2022 г. жалбоподателят не е

носил КТ към СУМПС. При това за съда остава абсолютно недоказано от страна на наказващия орган, че жалбоподателя е извършил и вмененото му по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП нарушение.

Недоказаността на обективната съставомерност на нарушенията изключва възможността да се излагат изводи за тяхната субективна съставомерност. Ненужно е излагането и на доводи по отношение на правилността, съответно неправилността, на приложените санкционни норми. Това е така, тъй като липсата на доказани обективно съставомерни нарушения е основание за отмяна на санкционния акт в цялост. Ето защо НП като неправилно следва да се отмени, а жалбата да се приеме за основателна.

При изхода на делото, въззиваемата страна дължи да заплати на жалбоподателя направените от него разноски за воденото производство. В случая се претендира присъждането на разноски в размер на 450 лв. за адвокатски хонорар. Съдът намира, че така претендираното възнаграждение е съобразено с Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и се явява адекватно и съразмерно. Ето защо въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сумата от 450 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-1795-000052/30.03.2022 г. на началник група в ОДМВР Враца, РУ Враца, с което на основание чл.178Д ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, за нарушения по чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на К. Д. К., гр. Враца, са наложени административни наказания глоба в размер на 200,00 лв. и глоба в размер на 10,00 лв.

ОСЪЖДА ОДМВР Враца, РУ Враца, **ДА ЗАПЛАТИ** на К. Д. К., ЕГН:*****, сумата от 450 /четиристотин и петдесет/ лв., представляваща направени в хода на производството разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Враца в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че

решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Враца: _____